

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. גלעד ברון, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 486 יום ה' 19 בפברואר 2009

השבוע בגיליון

תחולת סעיף 85א לפקודה על הלוואות חו"ל // תיק חברה משפחתית – ביחד עם תיק הנישום המייצג // הפצת דו"חות שנתיים לשנת המס 2008. הארכת תקופת התשלום לקופת גמל: לעצמאים בלבד?

פש"ר – אין התיישנות על שומות חלוטות בהליכי פש"ר // שבח – ברכישה מקבלן - שכ"ט עו"ד אינו חלק משווי הדירה // מ"ה – ביטול קנסות מנהליים. פורסם "טופס ורד פרי" // מועדון צרכנות מאוחד – עו"ד ורו"ח // רו"ח שטרק פורשת מהמירוץ // אי דיווח 30 מיליון ₪ עסקאות בפ"ת? // תשלום דמי לידה אוטומטי לעובדות מדינה // יו"ר התקינה החשבונאית הממשלתית.

עדכונים מהשטח

מאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

תחולת סעיף 85א לפקודה על הלוואות חו"ל

2) לגבי שטרי הון הצמודים לשער מטבע זר - הריבית השנתית עליהם, אינה עולה על השינוי בשער החליפין.

◆ עפ"י ההודעה, החקיקה המוצעת, צפויה לכלול גם הוראות מעבר שיאפשרו להתאים את תנאי השטרות שהונפקו עד למועד תחילתה. **רשות המסים תפעל על פי האמור לעיל, לגבי שטרות העומדים בתנאים כאמור, גם בטרם תושלם מלאכת החקיקה.** קביעה זו תחול עד לסוף שנת 2009 או עד להשלמת מלאכת החקיקה בעניין, לפי המוקדם.

למען הסר ספק, מבהירה הרשות, כי יש לראות בשטרות העומדים בתנאים כאמור לעיל, כעסקה בינלאומית, כמשמעותה בסעיף 85א לפקודה, ולפיכך לא יחשבו כהלוואה לעניין סעיף 3(ג) לפקודה.

◆ ביום 18.2.09 פירסמה רשות המסים [הודעה](#) בענין תחולת סעיף 85א לפקודת מס הכנסה על הלוואות שניתנו לחו"ל והונפקו בגין שטרי הון.

הודעה זו הינה הודעת המשך [להודעת רשות המסים מיום 10.3.08](#) בדבר תחולת סעיף 85א לפקודה על הלוואות שניתנו לחו"ל והונפקו בגינם שטרי הון, במסגרת פעילות בינלאומית בין צדדים קשורים. רשות המסים הודיעה, כי בכוונתה להמליץ בפני שר האוצר על תיקון חקיקה לסעיף 85א לפקודה, כך שבשנות המס 2008 ו-2009, לא יראו שטרי הון ואגרות חוב שהנפיק חבר בני אדם אחר עד תום שנת מס 2008, כאשראי לעניין סעיף 85א לפקודה, **ובלבד שהתקיים בהם אחד מאלה:**

1) הם אינם נושאים ריבית או הפרשי הצמדה;

תיק חברה משפחתית – ביחד עם תיק הנישום המייצג

הנישום המייצג). במטרה לשפר את השירות הוחלט לבצע מהלך, בו ירוכזו תיקי "החברות המשפחתיות" של נישום מייצג במשרד השומה בו מתנהל תיק הנישום המייצג. לפיכך, משרד שומה יכול להגדיר במערכת שע"מ חברה כ"חברה משפחתית", רק אם תיק הנישום המייצג מתנהל באותו המשרד. במקרים בהם אין זה כך, יועבר תיק החברה למשרד השומה בו מתנהל תיק הנישום המייצג.

◆ ביום 12.2.09 פורסמה [הודעה מטעם סמנכ"ל בכיר שירות לקוחות](#) של רשות המסים, בענין: **מיקום תיקי חברות משפחתיות.** עפ"י ההודעה, בבדיקה נמצא, כי תיקי "חברות משפחתיות" רבים מתנהלים במשרד שומה, השונה ממשרד השומה בו מתנהל תיק "הנישום המייצג" של אותה החברה (עפ"י סעיף 64א לפקודה, הכנסתה החייבת של "חברה משפחתית" תחשב כהכנסת "החבר" -

הפצת דו"חות שנתיים לשנת המס 2008

◆ הפצת דו"חות שנתיים לנישומים יחידים - שאינם מיוצגים ע"י רואה חשבון, עו"ד או יועץ מס, יישלחו בדואר במהלך חודש מרץ 2009. נישום החייב בהגשת דו"ח שנתי, שלא קיבל את הטפסים לביתו עד תחילת חודש אפריל יוכל לקבלם בכל אחד ממשרדי השומה לאחר מועד זה.

◆ [לשכות הדרכה למילוי הדוח השנתי](#) - תפתחנה בכל משרדי השומה ברחבי הארץ החל מיום 15.3.08.

◆ עפ"י [הודעת רשות המסים](#), חלוקת טופסי הדו"ח השנתי ונספחיו למייצגים, הרשומים במרשם המייצגים במחשב אגפי המסים, תתבצע במשרדי השומה ברחבי הארץ. החלוקה תחל מיום 15.2.2009 ועד ליום 26.2.2009 (כולל) בימים: א' -ה', ב'ן השעות: 09:00-16:00.

לידיעת המייצגים באזור תל אביב ומשרד פ"ש גוש דן- החלוקה תתבצע ב"מרכז הלוגיסטי" ברחוב שפע טל 12 תל-אביב (עד ליום 5.3.2009).

הארכת תקופת התשלום לקופת גמל: לעצמאים בלבד? גיל רוזנשטוק, רו"ח (משפטן), שיף הזנפרץ ושות' רואי-חשבון

תקנות הארכת תקופת התשלום לקופת גמל

◆ משכך, מדוע ההקלה לא מוענקת למעבידים, אשר שילמו בחודש ינואר 2009 תשלומים לקופת גמל בשל משכורות ינואר עד נובמבר 2008, בדומה להקלה שנהנים ממנה עצמאים? כזכור, עצמאים רשאים להעביר ביום 28 בפברואר 2009 את התשלומים לקופת גמל ולקרן השתלמות, וליהנות מהטבות המס בגין שנת 2008 כולה.

◆ ואף למעלה מכך: משנקבע בתקנות להאריך את חלון ההזדמנויות לעצמאים עד לתום חודש פברואר 2009, מדוע לא נפתח חלון זה למעבידים, ולכל הפחות בגין תשלומים בשל משכורת דצמבר 2008? שהרי חלון ההזדמנויות של המעבידים הקבוע בסעיף 18(א) לפקודה, דרכו ניתן להעביר תשלומים לקופת גמל בגין משכורת חודש דצמבר, נסגר בתום חודש ינואר של השנה העוקבת. ומדוע שלא להשאיר חלון זה פתוח עבור המעבידים עד לתום חודש פברואר?

עקרון השוויון בין העובד למעביד?

◆ ההקלה שנקבעה ב"תקנות ההארכה" חלה גם על סעיף 45(א) ו- (ב) לפקודה. על פי הקלה זו, יינתן זיכוי ממס בשנת 2008 בגין תשלומים ששולמו לקופת גמל ולביטוח חיים בחודשים ינואר ופברואר 2009. סעיף זה חל על "יחיד", ובין היתר גם על חלק העובד שנוכה ממשכורתו על ידי המעביד, והועבר לקופת הגמל.

◆ ניקח לדוגמה עובד ומעביד תושבי עוטף עזה, אשר נקראו לשירות מילואים בצו 8 בחודש דצמבר 2008. עם שובם מהלחימה, העביר המעביד בחודש פברואר 2009 תשלומים לקופת גמל עבור עובדו, וזאת בגין משכורות שנת 2008 כולה. כמקובל, שלח המעביד שיק לקופת הגמל בסך כולל, המורכב משני חלקים – חלק העובד וחלק המעביד.

◆ היתכן שהעובד יהנה ממלוא הזיכוי בשנת 2008, ואילו למעביד לא תותר ההוצאה בשנה זו? היתכן שהמעביד יצטרך להמתין בסבלנות ולהכיר בהוצאה זו בשנת 2009 (בהנחה שאכן תהיה לו הכנסה בשנה זו), בעוד עובדו נהנה מהזיכוי בשנת 2008? האמנם זו כוונת המחוקק? והיכן עקרון השוויון בין הנישומים?

אחרית דבר

◆ תקנות הארכת תקופת התשלום לקופת גמל הותקנו בשל המצב הביטחוני ששרר בדרום הארץ בתום שנת 2008. "המצב הביטחוני" לא היפלה בין נישומים, ופגע בכולם - עצמאים, עובדים ומעבידים.

◆ על פי התקנות, יראו תשלומים מסויימים ששילם נישום לקופת גמל, לביטוח חיים ולקרן השתלמות בחודשים ינואר ופברואר 2009, כאילו שולמו בשנת 2008. טוב יעשו מתקיני התקנות, אם ירחיבו את ההקלה האמורה, ויחילו אותה גם על ציבור המעסיקים במדינת ישראל.

◆ לאור המצב הביטחוני ששרר בדרום הארץ בתום שנת 2008, הותקנו ביום 5 בפברואר 2009 תקנות מס הכנסה (הארכת תקופת התשלום לקופת גמל ולביטוח חיים) (הוראת שעה), התשס"ט-2009. לפי התקנות, יראו תשלומים מסויימים ששילם נישום לקופת גמל, לביטוח חיים ולקרן השתלמות בחודשים ינואר ופברואר 2009, כאילו שולמו בשנת 2008.

◆ התקנות עוסקות בסעיפים 17(א5), 45(א) ו- (ב), ו- 47(ב) ו- (1) לפקודת מס הכנסה. סעיפים אלו עוסקים בקרן השתלמות לעצמאים, וכן בזיכוי וניכוי בשל הפקדות לקופת גמל ולביטוח חיים.

◆ יצוין, כי מלבד האפשרות להקדים לשנת 2008 ניכויים וזיכויים בשל תשלומים שבוצעו בחודשים ינואר ופברואר 2009, ההקלה האמורה מהווה הטבת המס קבועה (ולא רק "הפרש עיתוי"), בשל ירידת שעורי המס ליחידים. עבור כל 100 ש"ח הפקדה לקופת גמל בינואר ופברואר 2009, שאמורה לחסוך 46 ש"ח בגין ניכוי מההכנסה בשנת 2009, יהנה המפקיד מחסכון במס בסך 47 ש"ח בשנת 2008. כלומר, בהנחה כי הנישום מצוי במדרגת המס המקסימלית, עסקינן בהקדמת הניכוי - ובהרחבתו.

מדוע מופלה לרעה ציבור המעסיקים?

◆ בתקנות לא קיימת התייחסות לסעיף 18(א) לפקודה, לפיו תשלומים ששילם מעביד לקופת גמל בשל עובדו, יותרו בניכוי בשנת המס שבה שולמו בפועל, ובלבד שתשלומים לקופת גמל בגין חודש דצמבר, יראו אותם כאילו שולמו בשנת המס, אם שולמו במהלך חודש ינואר של השנה העוקבת.

◆ המצב הביטחוני ששרר בדרום הארץ בתום שנת 2008, לא היפלה בין עצמאים, עובדים ומעבידים. מדוע אם כן, התקנות לא מעניקות את ההקלה גם למעבידים, כפי שנהנים ממנה עצמאים? מדוע מתקין התקנות לא מצא לנכון להתיר את ההוצאה בניכוי בשנת 2008, בשל חלק המעביד של תשלומים לקופת גמל בגין עובדו, אשר שולמו עד תום חודש פברואר 2009?

ציבור המעסיקים נשכח פעמיים

◆ לא זו אף זו, בגרסה הראשונה של ההקלה, הוצע להעניק את ההארכה עד תום חודש ינואר 2009 בלבד. בתזכיר החוק שהוגש בעניין זה (ימ. 25032-2008), נקבע כך: "תשלומים בשל חודש דצמבר 2008 לגבי עמיתים שכירים (כלומר: עמיתים שמעבידם משלם בשלם כספים לקופת גמל), מועברים על ידי המעבידים בחודש ינואר 2009".

אין התיישנות על שומות חלוטות בהליכי פש"ר פש"ר 779/03 (בש"א 4458/08) פ"ש רמלה נ' עו"ד צור יהודה

בפקודת מס הכנסה, החל מסעיף 150 לפקודה הקובע את זכות ההשגה, עובר דרך זכות הערעור לבית המשפט המחוזי (סעיף 154 לפקודה), וכלה בערעור לבית המשפט העליון (סעיף 157 לפקודה). משלא נקט הנישום בהליכי השגה וערעור, הרי שעליו לשלם את הסכום שנקבע בשומה ואם לא עשה כן, רשאי פקיד השומה לאכוף את התשלום, על פי הסמכות שמוקנית לו בסעיף 193 לפקודה.

המונח ארוע עולתי נמשך נדון בפרשת **אילן אלנקווה** (ע"א 9413/03), שם נקבע, כי הפרת החובה באופן מתמשך, עשויה להוליד עילה חדשה מדי יום, וההתיישנות תחול על אותו מקטע של עילות מתחדשות אשר ממועד היווצרותן ועד להגשת התביעה חלפה תקופת ההתיישנות. היא לא תחול על אלה שממועד היווצרותן כאמור ועד למועד הגשת התביעה טרם חלפה תקופת ההתיישנות. כן נקבע בע"א 35/71 בביהמ"ש העליון, כי במקרה שיש הפרת חובה הולכת ונמשכת מצד הנתבע והגורמת ברציפות נזק לתובע, הרי עילת תובענה חדשה נולדת בכל יום, ואם ההפרה והנזק הנובע ממנה נמשכו פרק זמן העולה על תקופת ההתיישנות, יחסום חוק ההתיישנות - אם הנתבע מסתמך עליו - את תובענת התובע על הנזק שאירע לפני התאריך הקובע, אך לא על הנזק שאירע אחריו."

♦ יש להפריד בין שאלת ההתיישנות, לגביה כבר נקבע כי חל הוא גם בהליכי פשיטת רגל (ראו ע"א 402/77 אריה גולדמן נ' יחיאל הרמן, פ"ד לב(2), 421), לבין היות אי תשלום החוב בבחינת "עוולה" מתמשכת.

♦ **הנה כי כן, מגיעים אנו לשאלה האם דמן של רשויות המס סמוק יותר מדמם של נושים פרטיים?** התשובה שניתנה בפסיקה עונה על שאלה זו בחיוב, שכן אין מעלים על הדעת כי רשויות המס עושות קנוניה עם הנישום. כב" השופטת ח' בן עמי **בבש"א (י-ם) 3089/05 - דיליאן אבישי נ' עו"ד שמעון אורי בתפקידו כנאמן ואח'**, [פורסם בבנו], קבעה, כי נקודת המוצא של הנאמן לאמץ בבחינת תביעות חוב המוגשות על ידי רשויות המס הינה, כי מדובר בחובות אמיתיים, וכן קבעה, כי פקודת מס הכנסה קובעת את הדרך בה ניתן להשיג על השומה. בפרשת **'מרומי זכרון'** (ע"א 850/76) קבע השופט י. כהן, כי מפרק אינו רשאי לדחות את הוכחת החוב של רשויות המס, ואם רצה לחלוק על השומה היה עליו לעשות כן בדרך הקבועה בפקודת מס הכנסה. ♦ בסופו של דבר, מאחר שמדובר בעוולה מתמשכת, נדחית טענת ההתיישנות.

התוצאה:

- ♦ ערעור פ"ש התקבל.
- ניתן ביום: 11.02.09.
- ב"כ המערער: עו"ד א. שמיר – ברוכשטיין.
- ב"כ המשיב: ט. גרדל.

♦ ביום 1.7.03, ניתן צו כינוס נכסים לחייב. ביום 25.8.03, הוגשה תביעת חוב, בשל קיומם של חובות אותם חב החייב לרשויות המס לשנות המס 95 – 1994, בסך כולל של 1.3 מליון ₪. מתוך הסך הכולל, חוב המס בדין קדימה לשנת המס 1999 עומד על סך של כ- 400,000 ₪. בעקבות הגשת דוחות על ידי החייב, נערכה תביעת חוב מעודכנת ביום 2.11.06 וסכום החוב הופחת לסך של כ- 90,000 ₪, כאשר מתוכן חוב המס בדין קדימה לשנת המס 1994 מסתכם בסך של 19,846 (להלן: **"תביעת החוב המעודכנת"**).

♦ ביום 26.08.08 דחה הנאמן על נכסי החייב את תביעת החוב מן הטעם שהחוב לרשויות המס התיישן (למעט קנס לשנת 1996). הנאמן הסתמך על פסק הדין **בפרשת גולדמן**, שם נקבע, כי מעמדו של הנאמן הוא כמעמדה של רשות שיפוטית לצורך חוק ההתיישנות, וכי נאמן רשאי לדחות תביעת חוב מטעמי התיישנות.

♦ לטענת הנאמן, אמנם על פי הפסיקה, על הנאמן לאשר תביעת חוב, כל עוד לא הצליח לשנות את החבות בדרך הקבועה בחוק. יחד עם זאת, במקרה של התיישנות תביעת החוב המוגשת על ידי רשות המס הרי שהלכה זו אינה חלה. כאשר עסקינן בענין חיצוני, שלא קשור לשומה עצמה, אלא לעצם השאלה האם ניתן להגיש בכלל תביעת חוב ישנה סמכות לנאמן, בכובעו או במעמדו כרשות שיפוטית, לקבוע כי התביעה התיישנה לפי חוק ההתיישנות, ולכן יש לדחות את תביעת החוב, ואין זה משנה בכלל מי הוא מגיש תביעת החוב – נושה רגיל או נושה שהינו רשות מס."

♦ לטענת המערער, תביעת החוב נשוא הערעור עודכנה. המערער הגיש את תביעת החוב במועדה, ואין מקום למסקנה, כי מדובר בתביעות חוב שהוגשו לפני למעלה מ-7 שנים, ואין משמעות למועד בו נבעו. החובות לשנים הנ"ל הינן תולדה של שומות אשר נערכו לחיוב על ידי פקיד השומה על פי הדוחות שהנישום הגיש. השומות נערכו במועדים הנקובים לכך בפקודת מס הכנסה, ואולם החייב לא שילמם. לפיכך, כל עוד לא משולם החוב, הרי שנוצר מצב של עוולה מתמשכת המתחדשת מידי יום ביומו, וכמוה כהשגת גבול מתמשכת, שאף לגביה נקבע בפסיקה כי זו יוצרת עילה מתמשכת עד ליום הפינוי.

♦ לטענת הכנ"ר, אין מקום שהנאמן יפנה בהשגה על השומות, ועל פניו לא נראה שיש הוראה בחוקי המס הממחישה את הוראת ההתיישנות.

ביהמ"ש המחוזי י-ם – כב' הש' י. שפירא:

♦ יש לבחון ראשית את מועד התגבשות החוב של הנישום דגן לרשות המיסים. לחייב הוצאו שומות לשנים 1994, 1995. שומות אלה הופכות לחלוטות, אלא אם כן הנישום פועל לביטולן בדרך הקבועה

ברכישה מקבלן - שכ"ט עו"ד אינו חלק משווי הדירה וע (ת"א) 1093/07 גבריאלה ברק יעקבס נ' מנהל מס שבח ת"א

של העסקה. שם העסקה אינו אלא נקודת התחלה שאיננה קובעת את תוצאות המס. עוד נפסק, כי לצורך פרשנותו של הסכם שומה על השופט לתהות אחר כוונתם הסובייקטיבית המשותפת של הצדדים ובהעדר כוונה משותפת לבחון את התכלית האובייקטיבית העולה מן ההסכם (פס"ד אפרופים).

הועדה קבעה, כי בין אם נאמר שמדובר בתשלום שכ"ט עו"ד בגין שירותים שהמוכר התחייב לספק לעוררת תמורת 1.5% ממחיר הדירה כגרסת העוררת, ובין אם נאמר כגרסת המשיב, כי עניין לנו בתשלום שנועד לכסות הוצאות משפטיות של הקבלן, אין ספק, כי התכלית שהצדדים ביקשו להשיג, הינה מכירת הדירה לעוררת תמורת תשלום שנקבע בסעיף 4.1 להסכם ובבקשת המבקשת.

במסגרת העסקה קיבלה העוררת שירות משפטי שניתן לה ע"י פרקליטו של הקבלן. תמורת שירות זה לא שילמה העוררת תשלום נוסף לקבלן או לפרקליטו. מעיון בחומר שהונח בפני הועדה עולה, כי הקבלן ניסח את ההסכם על נספחו והוא זה שבחר להגדיר את התשלום של 1.5%, כהשתתפות בהוצאותיו המשפטיות, בשונה מהגדרתו של תשלום זה ע"י העוררת בבקשה לרכישת הדירה (להלן - **הבקשה**). ברם בסופו של יום, שינוי הנוסח לא שינה במאומה את התכלית העולה מהבקשה או מההסכם, קרי, העוררת הסכימה למעשה לנוסח סעיף 4 להסכם, מתוך ידיעה ברורה, ששינוי הנוסח לא הטיל עליה תשלום נוסף מעבר לזה שהסכימה לשלמו בגין הדירה ושכ"ט עו"ד, וראתה את עצמה פטורה מהדאגה לדאוג לייצוג ניפרד.

לא נעלמה מעיני הועדה העובדה, כי התשלום לידי הקבלן בגין שירותים שפרקליטו העניק לקונה יוצר קושי לזהות או להגדיר במדויק את החלק מהוצאות הקבלן שהווה תשלום שכ"ט לפרקליטו בגין השירות שהוענק לעוררת. הועדה קבעה, כי ברור שבמצב כזה נמנע מהמשיב וגם מהועדה לדעת את טיבו של הסכם זה. ברם, קושי זה אינו מעניינה של הועדה.

לסיכום, הועדה סברה, כי יש לייחס חשיבות רבה להבנת כוונת הצדדים לעסקה. שני הצדדים ביקשו להגשים תכלית של מכירת הדירה מחד והבטחה שהשירות המשפטי לו זקוקה העוררת יינתן ע"י פרקליטו של הקבלן. הועדה סברה, כי התשלום של 1.5% אינו מעיקרי התכלית המוצהרת ובמקרה זה יש לפרשו ולהביט עליו (כעולה מהבקשה), כתשלום ניפרד שאינו חלק ממחיר הדירה.

התוצאה:

הערעור התקבל.

ניתן ביום: 2.02.09.

ב"כ המערער: עו"ד ע. קריב.

ב"כ המשיב: עו"ד י. גול, פרק' ת"א (אזרחי).

המחלוקת בערר זה מתמקדת בשווי דירת מגורים שרכשה העוררת מקבלן, לצורך שומת מס רכישה.

ביום 10.8.06 נחתם הסכם (להלן - **ההסכם**) בין העוררת לבין גינדי החזקות דירות מפוארות (2006) בע"מ (להלן - **הקבלן**), לפיו רכשה העוררת זכויות בדירת מגורים במגדל מגורים, העתיד להיבנות כחלק מפרויקט רחב היקף, ברח' השופטים בתל אביב. ההסכם כלל נספחים רבים, שהתייחסו, בין היתר, לתנאי ההסכם, התמורה, אופן התשלום, דרך ביצוע ההסכם, זכויות וחובות הצדדים האחד כלפי משנהו וגם אופציה שהוענקה לעוררת לבטל את ההסכם למקרה שלא יתקבל היתר לבניית מגדל המגורים, תוך 360 ימים מיום חתימת ההסכם, ולצורך זה, והסכמת העוררת להסמיך את פרקליטו של הקבלן להיות בא כוחה החוקי לפעול גם בשמה לרישום הדירה על שמה, ובמצב של ביטול ההסכם לפעול בשמה ולהיות נאמן מטעמה לקבלת כספי השבה, לשלם לבנק המלווה את חיוביה ולהעביר את היתרה לידיה. אסופת הנספחים כללה גם טופס יפוי כוח בלתי חוזר, המסמיך את פרקליט הקבלן (להלן **הפרקליט**), לבצע פעולות משפטיות גם בשמה של העוררת.

בהסכם נאמר, כי העוררת תשלם לקבלן את "מחיר הדירה", כדלקמן:

4. "מחיר הדירה -

4.1. הקונה מתחייב לשלם למוכר את מחיר הדירה בסך 6,286,329 ₪... כולל מע"מ ... במועדים ובתשלומים כמפורט בסעיף 4.3 להלן.

4.2. הוצאות משפטיות - במועד חתימת ההסכם ישלם הקונה למוכר סך השווה ל- 1.5% ממחיר הדירה בצירוף מע"מ כדין כהשתתפות בהוצאות משפטיות של המוכר (להלן - "ההוצאות המשפטיות"), כך שמחירה הכולל של הדירה הינו 6,395,240 ₪.

עיון בסעיף 4.3 מעלה, כי סך כל התשלומים שהתחייבה העוררת לשלם לקבלן בגין המחיר הכולל של הדירה הינו 6,395,240 ₪.

בשומה עצמית שהגישה העוררת נקבה העוררת במחיר הדירה כמפורט בסעיף 4.1 הנ"ל. המשיב דחה את השומה ולא הכיר בתוספת של 1.5% כהוצאה משפטית של העוררת בקבעו, כי מחיר הרכישה הינו 6,395,240 ₪ כמפורט בסעיף 4.2 להסכם ומכאן הערר.

ועדת הערר שליד בימ"ש מחוזי ת"א - י. בן שלמה, ש' (דימוס), ד. מרגליות, עו"ד ושמאי מקרקעין, צ. פרידמן, רו"ח:

ועדת הערר קבעה, כי מפסיקה עקבית ורבת שנים של בית המשפט העליון עולה, כי שם העסקה או כינויה על ידי הצדדים לה, איננו מכריע את מהותה וכי תוצאות המס נגזרות על פי מהותה הכלכלית האמיתית של העסקה ולא על פי הצורה הפורמאלית

המשיבה הסבירה, כי החלטתו של המפקח הארצי לעניין קנסות מינהליים, היא החלטה של "תובע מוסמך". לתובע המוסמך אין סמכות להקטין את הקנסות, אלא אך ורק לבטלם או להשאירם על כנם. מכיוון שבנסיבות המקרה כאן, לא ברור איזה אינטרס ציבורי יוגן בביטול הקנס, אין להיעתר לבקשת הביטול.

בימ"ש השלום בתל אביב, כב' הש' נ. גרוסמן:

♦ ביהמ"ש הנכבד דוחה את טענת המשיבה לאי סמכות וקובע, כי המפקח, כרשות מרשויות המדינה, מקבל החלטותיו על פי חוק, ברם, **במדינה מתוקנת, לא יתכן מצב ובו החלטות המפקח בלתי ניתנות לערעור.** שיקול דעתו של המפקח יכול וייבחן ע"י בית משפט השלום.

בכל אחד משני סוגי הקנסות, רשאי בית המשפט להעמיד במבחן את שיקול דעתו של המפקח, באשר לעצם הטלת הקנס.

קבלת עמדת המשיבה, פירושה שלילת האפשרות לערור על החלטה של מפקח, פקיד של הרשות השילטונית, בפני בית המשפט, גישה זו, אינה מתיישבת עם כללי המינהל התקין שאם לא נאמר כן, תמצא החלטת פקיד המס, סופית וחלוטה. לא ניתן יהיה להעמידה בשבט הערעור, ובכך יינתן כח בלתי סביר, בידיו של פקיד המס.

♦ לגופו של ערר, דוחה בית המשפט את הערר וקובע כי אי ידיעה אינה פוטרת מקיום החבות בהגשת דוחות. על העורר להפנות אצבע מאשימה כלפי הוריו, אם אכן לא יידעו אותו בזכויותיו הכלכליות ובחובות הנלוות אליהן.

♦ למרות שביהמ"ש הנכבד מודע לכך שהמבקש אינו מודע לחובתו כלפי רשות המיסים, בכל זאת אין לבטל את הקנסות המינהליים ואין לזכותו בדיעבד בזיכויי המס אותם איבד עקב אי הגשת הדו"חות במועד.

משנת 2006 יודע העורר על חובותיו כלפי רשות המיסים ובכל זאת עד שנת 2008, לא מילא אחריהן. מדובר בהזנחה, שאין להתירה. ההתחשבות שמבקש העורר לנהוג בו, כבר ניתנה לו על דרך של הענקת ארכות.

העורר לא ניצל את שעת הכושר ורק לאחר שהושתו עליו קנסות מינהליים מילא את חובותיו. מצב דברים זה, אינו מאפשר התחשבות נוספת בעורר.

♦ בסופו של יום מקבל בית המשפט הנכבד את עמדת רשות המיסים, כי בנסיבות העניין, הקנסות המינהליים הוטלו על העורר כדין ולאחר שיקול דעת ראוי.

תוצאה:

♦ הטענה המקדמית שהעלתה המשיבה נדחתה. אולם גם הערר נדחה.

ניתן ביום: 4.1.2009.

ב"כ המבקש: בעצמו.

ב"כ המשיבה: עו"ד קמיאנסקי.

ביטול קנסות מינהליים - סמכות בית המשפט

בש"א 168033/08 אדם ידיד נ' רשות המסים

♦ בשנים הרלוונטיות לאירועים נשוא הערר, 2000 - 2006, שימש העורר כקצין קרבי ביחידה מובחרת, סטודנט שעבד למימון לימודיו בתנועת הצופים ועובד זוטר כשכיר במשרד עורכי דין.

♦ הורי העורר פרודים, לטענתו למעלה מ-17 שנה ועד היום מנהלים ביניהם הליכי גירושין קשים.

העורר הינו בעל מניות מיעוט בשתי חברות משפחתיות שבשליטת אימו ואביו. המניות הועברו לו בילדותו. הוא אף לא ידע, לטענתו, על היותו בעלים שלהם. העורר טוען, כי מאחר ולא ידע שהוא בעל מניות בחברות המשפחתיות, לא ידע כי עליו להגיש דו"ח הכנסות.

בתחילת חודש נובמבר 2007, קיבל העורר דרישה חוזרת למסירת הדו"חות.

העורר פנה למשרדי רשות המיסים, שם שוחח עם **הגב' רחלי לוי**, ואז הבין לדבריו לראשונה, כי נשלחו אליו שלוש דרישות בעבר, לרבות לכתובות בהן לא התגורר כלל, זאת למרות שעידכן במשרד הפנים את כתובת מגוריו העדכנית.

הגב' לוי הנחתה את העורר להגיש למפקח בקשה לביטול הקנסות המינהליים ולשם כך פירטה בפני העורר את מספר הפקס אליו יש לשלוח את הבקשה, שם המפקח ותפקידו, וכן את עיקרי הדברים אשר עליו להזכיר בבקשתו.

בשלב זה, העביר העורר את הטיפול בביטול הפחתת הקנסות לידי אביו, עו"ד דוד ידיד.

ברם, המפקח סרב לכל בקשות העורר, בין לביטול ובין להפחתה של סכום הקנס המינהלי, זאת במכתבו מיום 19.5.08.

העורר שילם תחת מחאה לקופת המדינה את מלוא חובו בגין הקנסות המינהליים.

העורר טען, כי **מחדליו היו בתום לב, הוא לא ידע כלל על חובתו לדווח ולו היה מדווח אף היה זוכה להחזר מס. בנוסף טוען העורר, כי החלטת המפקח אינה מיידתית. כך, הוטל עליו קנס בסכום של כ-10,000 ₪ והמדובר בסכום גבוה ביחס להכנסתו הנמוכה. כמו כן, המפקח לא התחשב במצבו הרגיש והייחודי של העורר, כמי שקיבל מניות בגיל ילדות, ולא ידע על חובותיו כלפי רשויות המיסים. לסיכום טוען העורר, כי הינו אזרח שומר חוק, אשר טעה בתום לב באי הגשת בקשה להארכת מועד להגשת הדו"חות והצהרת הון.**

♦ **לטענת המשיבה**, הקנסות הם קנסות קצובים וזאת על פי **סעיף 3(א) לתקנות העבירות המינהליות [קנס מינהלי - חיקוקי מיסים] התשמ"ז-1987.**

האבחנה בין קנס מינהלי קצוב, לבין קנס מינהלי שאינו קצוב, נקבעה **בסעיף 2(א) לחוק והטיפול בהם שונה בצורה משמעותית.** על קנס מינהלי קצוב, לא ניתן לערער, בשונה מקנס מינהלי שאינו קצוב. אי לזאת, סבורה המשיבה, כי אין לבית המשפט השלום, סמכות לדון בערר, להפחית מקנסות מינהליים קצובים. מתוך זהירות, טענה המשיבה, לא רק טענת סף אלא גם לגוף הערר.

אי דיווח 30 מיליון ₪ עסקאות בפ"ת?

בימ"ש השלום בפתח תקווה, כב' השופט לבאון ליה, שחרר השבוע (17.2.09), תחת מגבלות את מוטי אוחיון, מנהל חב' תשתיות בשם "מ.ד.א. מתכות" בשל חשד לאי דיווח על עסקאות בסך של כ - 30 מיליון ₪. במשרד מע"מ בפתח תקווה, מתנהלת חקירה נגד החשוד בחשדות של עבירות מע"מ הכוללות אי דיווח על עסקאות בהיקף של 30,864,070 ₪ בתקופה שבין אוקטובר 2008 עד ינואר 2009. המס הנובע מדוחות אלה הוא 2,239,431 ₪. בנוסף טוענת הרשות, כי החשוד ניכה מס תשומות שלא כדן במהלך השנים 2007 ו - 2008. מהודעת הרשות עולה, כי בחקירתו טען החשוד שהוא נקלע לקשיים ולכן לא דיווח את הדוחות האחרונים.

תשלום דמי לידה אוטומטי לעובדות מדינה

החשב הכללי באוצר והמוסד לביטוח לאומי, יזמו מהלך של תשלום דמי לידה אוטומטי לעובדות מדינה, מבלי שהיולדות יידרשו למלא טפסי תביעה לדמי לידה עבור המוסד לביטוח לאומי, ומבלי שהמעסיק ימלא עבורן את פרטי השכר ותקופות העבודה. עפ"י הודעת משרד האוצר, במהלך החודשים הקרובים יושלם תהליך התשלום האוטומטי לכל היולדות המועסקות במשרדי הממשלה שמהווים את המעסיק הגדול במשק. הביטוח הלאומי ישלם באופן אוטומטי גם הפרשים בדמי לידה לנשים שילדו במהלך שנת 2008 ושולמו להן הפרשי שכר רטרואקטיביים לאחר הלידה, המשפיעים על תשלום דמי הלידה. פיתוח תהליך התשלום האוטומטי נעשה בשיתוף פעולה של החשב הכללי באוצר והמוסד לביטוח לאומי באמצעות חברת מלי"מ.

יו"ר התקינה החשבונאית הממשלתית

רו"ח מיכה ארד, נבחר כיו"ר המוסד לתקינה חשבונאית ממשלתית. ועדת האיתור שמונתה ע"י החשב הכללי באוצר ונשיא לשכת רו"ח המליצה על ארד לחשב הכללי שוקי אורן ולנשיא לשכת רו"ח חשבון רו"ח ראובן שיף. רו"ח ארד פעיל מזה עשרות שנים בפעילות המקצועית בלשכת רו"ח חשבון. ארד כיהן ב- 10 שנים האחרונות כיו"ר הוועדה לתקני ביקורת ונוהלי ביקורת, ובתקופתו הותקנו עשרות תקנים בתחום הביקורת, תפקיד ממנו פרש בימים אלה.

פורסם "טופס ורד פרי"

רשות המסים פירסמה את **טופס מ"ה מס' 1304: הוצאות בטיפול בילדים** שנדרשו בדו"ח השנתי. הרשות מבהירה (ע"ג הטופס), כי הנתונים הנ"ל נדרשים לאור פסק דין ורד פרי, וקביעת בית המשפט כי יש להתיר חלק מההוצאות והנם לצרכי מידע בלבד. וכי: "אין בדרישת הנתונים להוות הסכמת רשות המסים להכרה בהוצאות טיפול בילדים".

מועדון צרכנות מאוחד- עו"ד ורו"ח

הועד המרכזי של לשכת עורכי הדין אישר ביום 17.2.09, ברוב דעות, הקמת מועדון צרכנות חדש לעורכי הדין בשיתוף לשכת רואי החשבון. עפ"י הודעת לשכת עוה"ד, פעילות הצרכנות בלשכה תעשה בשיתוף לשכת רואי החשבון והיקף הצרכנים הפוטנציאליים במועדון נע בין כ- 55 אלף חברים בהווה, מתוכם 41 אלף עורכי דין ו- 14 אלף רואי חשבון, ועד כ- 70 אלף בתוך כשלוש שנים. המועדון יציע לחברי הלשכות פעילות רווחה בעלת ייחודיות (סדנאות, טיולים, מסיבות בהתאם ללוח השנה, ימי כיף ואקסטרים), תוך התכוונות מתמדת לבקשות של הלשכה וחבריה. המועדון יקיים ימי מכירות מיוחדים וירידים בנושאים ממוקדים כדוגמת: רכב (רכישה, מימון, ליסינג), נדל"ן (בבוא העת), פתיחת שנת משפט, ציוד משרדי, "חזרה לביה"ס", "שבוע הבריאות" וכד', וכן יציע לחברים מערך מקיף של מוצרים בהנחות אטרקטיביות, כניסות לאתרי בילוי, כרטיסים למופעים, חופשות בארץ ובחו"ל כמקובל במועדוני צרכנות, במגוון, כמות ורמת אטרקטיביות שתעמוד בשורה הראשונה של מועדוני הצרכנות. עיקר הקשר בין החבר למועדון יתבצע באמצעות פורטל אינטרנט משוכלל, שיאפשר סחר אלקטרוני, הרשמות לאירועים ולסדנאות, לוחות מודעות, סקרים ועוד.

רו"ח שטרק פורשת מהמירוץ

רו"ח איריס שטרק, סגנית נשיאת לשכת רוה"ח, שהודיעה לפני כחודשיים על התמודדות על ראשות לשכת רוה"ח, החליטה להסיר את מועמדותה לתפקיד. שטרק היא שותפה בכירה במשרד רואי החשבון שטרק את שטרק ולשעבר יו"ר נמל אשדוד. כזכור, נשיא לשכת רו"ח, רו"ח ראובן שיף, המסיים את תפקידו בסוף 2009, הודיע כי לא יתמודד לקדנציה נוספת. נותרו בהתמודדות על התפקיד: רו"ח דורון קופמן ורו"ח קובי נבון.

מס פקס מערכת ושיווק: רוך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416; פקס. 03-6953991
masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / ניסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי. טל. 03-6966733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.